Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Gefördert durch DFG Deutsche Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."

Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis Lectori S.

Eelking, Rebecca Margaretha

[Bremen], 1748-01-25

VD18 90872746

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-83

urn:nbn:de:gbv:46:1-181387

Visual Library

RECTOR & PROFESSORES P.
ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS
LECTORI S.

Si ex noſtris ageretur votis & horæ fatalis termina figeretur ſecundum opinationem humanam, proferretur ille ſane longe, quandoquidem per noſtram conjecturam *præſumi* poſſe, nobis nihil eorum deeſſe, quæ faciunt ad perfruitionem diuturnæ hilaritatis. Æquum eſſe reputamus, ut parentum qui prole beantur, matrum cum maxime, quæ poſt acerbos puerperii, exoptato partu recreatæ ſunt, vita longior & gaudium, percipiendum ex infantibus lætæ ſuccreſcentibus, dolores & moleſtias compenſet. Verum aliis conſiliis non regitur orbis, neque Numen quod fata noſtra diſpenſat & moderatur agit ex ſententia hominum. Evocat ex vita ſæpius, quos longiſſima dignos exiſtimamus, evocatque aliquando iſtis in rerum circumſtantiis, ut videri poſſit, ſe velle, vel ipſo mortis modo, humanas ſententias & expectationes confundere atque refellere. Sacratas, nec vigor corporis, nec decus, nec mentis tranquillitas, nec noſtra noſtrorumque deſideria, nec plurimorum pro incolumitate fuſa vota, nec quicquid demum ſpectat, ex quibus augurari ſolemus longæ vitæ rem, colubent mortes, nequidem inopinato accidentes. Diſturbamur talibus eventibus, eoque imprimis movemur, non ſolum quod noſtris haud reſpondeant votis, ſed quod illis ex adverſo ſint oppoſiti: Curæ vero, in quas animum conjiciunt ſtupentes, illum dejicerent penitus nosque conficerent, ſi ſolaminis expers, nulla malis quæreremus inepta. Philoſophia Chriſtiana, & ratio, luce dogmatum, quæ præfecit divina munificentia, in ſublimius evecta, illis, quorum ingenium iſta diſciplina excolendi eſt, adminiſtrat, cum argumentis incitamenta, quibus vincant rodentes anxias ſolicitudines, feliciusque certius, quam quidem illæ per ullius ſectæ, micantis in priſco ævo, placita, aut per dicta ullius ignotis, ſuperantur. Illa nos erudit de Providentia ſummi Numinis, ſapientiſſimi, æquiſſimi, optimi, cui Majeſtas & dominium competit, in res creatas, eminentiſſimum, & ſimul, de noſtra penitate quin exiguitate comparata ad ſummi Imperantis magnitudinem, quo utroque perſuademur, non licere ſolum Deo agere, id quod adverſum eſt noſtris deſideriis, ſed & noſtrum eſſe libenter eius decretis nos ſubjicere. Quid enim? regerone ille res humanas omnes, qui omnia quam magna & excelſa ſint condidit, qui ut potens ſic & intelligens eſt omnium, atque *experitur*, earebus optime conveniunt, ſcire & diſpicere novit? An non? tam minuta univerſi, imo telluris hujus portio, ut gnariſſimus Arithmeticæ & in nobili invento *calculi* ut dicitur *infinitejimalis* eruditiſſimus, nequidem partem numeri, qua nos, tantillam portionem, exactam ad hunc mundum, deſignaret, indicare aut concipere valeat? Nos, qui nequidem nobis ipſis præſumus, rebusque pro lubitu protrahimus viam; qui futurorum inſcii, mutationes, quas alterum & ſubſequens momentum affert, ignoramus, multo magis vero, quas infinito prorſus numero, afferre poſſit; atque ideireo, quæ bona, quæ utilia, quæ commoda ſunt nobis aliisve, nulli inſpicimus; quorum concupiſcentiæ cæco ducuntur impetu, quorumque deſideria futurorum, non naturæ luxuriationibus aut ſuſpicionibus? Num eligeret recte Deus tales conſultores, ignaros, impotentes, imbecilles? Numne potius hi, ſe ſubmitterent divinis ſtaturis, patienter *dum nobis* cadunt, demiſſe dum inexpectato, & ultro dum contra vota cadunt? Et, an Deus agit iniquе, ſi Summanum ſui Potentatus, cujus oblivio hominum animos facile poſſet obrepere, documentis ſuæ *factur* reſtauret, memoriamque ejus inter homines conſervet? Inculcant ſacra oracula idiam meditationem, dum nobis Deum deſcribant, ex Providentia agnitum (Dan. IV. 34. 35.) *cujus imperium ſempiternum eſt, cujus regnum perpetuis durat ætatibus, ad quem univerſi terrarum incolæ nihil ſunt, qui pro arbitratu ſuo & cæleſti exercitu & terræ habitatoribus utitur, nec eſt quisquam qui manum impedat, aut ab eo facti rationem exigat.* Pariter quoque hæc meditatio, rite animo concepta, ut ſponte, rationibus convicti, Deum veneremur, quamlibet acerba nobis ſint, tuta omnia ejus indicia; & vetant, ne inſidiamus, ſive in præfractam cum *Socio ſuo*, quorum magnus animus, falſo erepatus, intra erat rationibus deſtituta obſtinatio, *dum quidem ferinæ habebant, quæ moveri non poterant*, neſcii tamen, illa nec moveri deo uſſe; ſive in errores aliorum Philoſophorum, cum maxime *Platonicorum*, qui mentes, priusquam corporibus jungerentur, in ſidera ſtatu exiſtiſſe, ſed peccaſſe, atque *luendorum ſceleruin cauſa in hunc mundum* miſſi ſomniarunt; ad quorum ſcopulos allifit ipſe CICERO, mœrore ob obitum filiæ ſuæ Tullie abreptus, eumque alias ex ſententia Epicuræorum ſtatuerat, Deos omnia voluptatis hominum cauſa operari, ut ex vero ejus *de conſolatione libro*, tunc ſuperſtite, nunc deperdito, obſervat LACTANTIUS (*Divinarum Inſtit. Lib III. cap.* 18.) Præſtabimus diverſa a nobis, a Philoſophia & Religione famiſiæ pluribus nomini us inter nos conſpicuæ, in luctum acerbiſſimum nunc merſæ, ex improviſo obitu fœminæ laudatiſſimæ, REBECCÆ MARGARETHÆ FELKINGIÆ natæ POSTIÆ, cujus funebrium cauſa hanc rabulam ſuſpendimus. Lucem illa aſpexerat Bremæ An. MDCCXX. d. 15 Julii, genus ducens ex gente ut clariſſimis, *Patre* Viro Prænobiliſſimo Amplißimo & Conſultiſſimo HERMANNO POST, JCto eminenti & Tabularii Civitatis, quod Archivum vocant, ædificio ac Cuſtode Fidelißimo, *Matre* Matrona celeberrimaſſima REBECCA vos LINE; *Avo* ex paterno ſtemmate Viro Nobiliſſimo & Spectatiſſimo SIMONE POST, Negotiatore quondam florentiſſimo, rei armamentariæ Præfecto atque Ædili ad II. V. *Avia* fœmina laudatiſſima ENGELINA VOGT, Filia T.T. JOHANNIS VOGT, Mercatoris florentiſſimi & Ædis Paulinæ in nova urbe Curatoris, atque T.T. ANNÆ STUBBEMAN: *Proavo* porro T. T. HERMANNO POST itidem mercatore, *Proavia* MARGARETHA BORCHERS, nata ex T. T. BOKE BORCHERS & MARGARETHA SLOTBOHM. In *Materno* dein *ſtemmate Avo* Viro, perquam Magnifico & Præ-nobiliſſimo LIBORIO vos LINE JCto inclyto & Conſule de patria meritiſſimo, *Avia Materna* progenie LUCIA WACHMAN, Viri Nobiliſſimi & Conſultiſſimi HERMANNI WACHMAN J. U. D. & Comitis Pal. Cæſ. & T. T. METTÆ MEIER Filia: *Proavo* T. T. ALBERTO vos LINE J. U. D. & cæſarum Patrono. *Proavia* T. T. REBECCA REGENSTORF Viri Amplißimi HENRICI REGENSTORF Senatoris & T. T. TIBETÆ vos RHEDEN Filia: *Abavo* denique Viro perquam Magnifico LIBORIO vos LINE JCto & Conſule, *Aviæ* T. T. MARGARETHA MEIER, nata ALBERTI MEIER Armamentario Præfecti, & GESÆ BOTE. atque *ſoror* Perquam Magnifici Conſulis & JCti HENRICI MEIER. A teneris unguiculis ab optimis Parentibus, quorum acerbum luctum, fortunatis ſolatii, miniger ſollicita educatione ipſi proſpectum eſt, ad cognitionem veritatis quæ eſt ad pietatem, rebusque quæ ad virginale decus pertinent, ſuccreſceret, neque ſolum hic Bremæ fata eſt omni ſtudio, ſed & Cellas Luneburgicas miſſa, quo veſtes peregrinos, addiſceret illa, quibus mens lingua & mores poliuntur atque ad elegantium componuntur deponuntur autem, quæ ſubagreſtem ſapiret rudiorem. Profecit ex voto atque redux cheri vapit exemplum. Omnibus ornata dotibus animi corporisque, in ſuos amores traxit, Virum Nobiliſſimum Conſultiſſimum & Doctiſſimum MARTINUM FELKING, Jurium atque ac Philoſophiæ Doctorem & cauſarum in foro Patronum, viduum nunc poſt brevis, ſed exquiſita gaudia, moeſtiſſimum, cujus ægrimdinem leniat benignum Numen, atque intra juſtos limites coerceant Philoſophiæ Chriſtianæ, quibus egregie imbutus eſt, amor, ſtudium & exercitium. Nuptiæ celebratæ ſunt ante biennium 4ta ſcilicet Januarii Ao. MDCCXLVI. Uti matrimonium affluebat omnis generis bonis, ſic concordiæ ſuæ, amantiſſimi conjuges tulere fructum, editus undecimo ablunc die 18 labentis menſis, favente Lucina, partu proſperrimo, filiolo, cui dum ſacro rinctus eſt lavacro, nomen JOHANNIS eſt impoſitum. At quam fatalis ipſi hæc cubatio fuit, dum lectulus puerpe ux in emortualem ex improviſo verſus eſt. Valebat ſic ſatis, ſed quinto a partu die illam invadit febricula, quæ altera die inſequebatur febris miliaris, quæ cum adhibitis exquiſitis remediis, circa veſperam iſtius diei domata viderentur, atque ſpes lata convalituram illam affulgeret, rediit rantea inopinato medium noctem die 25 menſis, refumtis viribus, febris tanto imperu, ut poſt paucarum horarum ſpatium, vehementibus corpuſculum excruciaret convulſionibus, quas, cum mox comitaretur mortis nimen, ſuffocatio ex aſtimate cum apoplexia, animam Deo reddidit circa horam decimam matutinam. O quot ſpes fuccidit ſunt unicæ hac morte, quarum plurimæ adhuc herbidæ, in fœmina educarnata, pia, prudente, placida, polita, pulcra, pudica, & operis quibuscunque decoribus exornata! Quantum ſui reliquit, ob tot dotes deſiderium, obiens in ipſo, tno primo flore ætatis adultæ, poſtquam vivendo non complevitſet ultra annos XXI, menſes VI, dieſque X. Hodie ſub horam I. examine corpus, condendum in ſpem reſurrectionis, funebri pompa ducitur ad templum Anegarianum. Quam beatum eſt ô Lector! exequias inire, fata ſua Deo committere, nec circa futura, quæ caligo ſpiſſa nobis abtegit, operare quicquam, præter id quod decet, ſimuliber ignoto nobis, præſiturum eſt. Sic ſpes noſtræ nunquam refrabuntur, & mala aderit præſens lenumen. Vale Puſ. d. XXIX. Januarii A. MDCCXLVIII.

RECTOR & P
ILLUSTRIS SCH
LECTORI S.

Si ex noſtris ageretur votis & horæ fatalis termin
ſane longe, quandoquidem per noſtram conjecturam præſumi poſſet,
tamus, ut parentum qui prole beantur, matrum cum maxime, quæ
infantibus læte ſuccreſcentibus, dolores & moleſtias compenſet. Verum
tentia hominum. Evocat ex vita ſæpius, quos longiſſima dignos exi
modo, humanas ſententias & expectationes confundere atque refellere.
nec plurimorum pro incolumitate fuſa vota, nec quicquid demum ſig
tes. Diſturbamur talibus eventibus, eoque inprimis movemur, non ſolum
mum conjiciunt ſtupentes, illum dejicerent penitus nosque conficerent, ſi ſolaminis experres
divina munificentia, in ſublimius evecta, illis, quorum ingenium iſta diſciplina excultum
atque certius, quam quidem illæ per ullius ſectæ, micantis in priſco ævo, placita, aut per dicta
cui Majeſtas & dominium competit, in res creatas, eminentiſſimum, & ſimul, de noſtra
non licere ſolum Deo agere, id quod adverſum eſt noſtris deſideriis, ſed & noſtrum eſſe
magna & excelſa ſint condidit, qui ut potens ſic & intelligens eſt omnium, atque eapropter,
hujus portio, ut gnariſſimus Arithmetices & in nobili invento *calculi* ut dicitur *infiniteſimalis*
dum, deſignaret, indicare aut concipere valeat? Nos, qui nequidem nobis ipſis præſumus,
ſequens momentum affert, ignoramus, multo magis vero, quas infinito prorſus numero, affer
mus; quorum concupiſcentiæ cæco ducuntur impetu, quorumque deſideria futurorum,
impotentes, imbecilles? Numne potius hi, ſe ſubmitterent divinis ſtatutis, patienter dum
ſi Summatum ſui Potentatus, cujus oblivio hominum animos facile poſſet obrepere, docum
dirationem, dum nobis Deum deſcribunt, ex Providentia agnitum (Dan. IV, 34. 35.) *cujus*
nihil ſunt, qui pro arbitratu ſuo & cæleſti exercitu & terræ habitatoribus utitur, nec eſt quisquam
concepta, ut ſponte, rationibus convicti, Deum veneremur, quamlibet acerba nobis ſint,
gnus animus, falſo crepatus, mera erat rationibus deſtituta obſtinatio, *dum quidem ferebant*
loſophorum, cum maxime *Platonicorum*, qui mentes, priusquam corporibus jungerentur, in
ad quorum ſcopulos allifit ipſe CICERO, mœrore ob obitum filiæ ſuæ Tulliæ abreptus,
ut ex vero ejus *de conſolatione libro*, tunc ſuperſtite, nunc deperdito, obſervat LACTANTIUS
liæ plurimis nominibus inter nos conſpicuæ, in luctum acerbiſſimum nunc merſæ, ex improvi
cujus funebrium cauſa hanc tabulam ſuſpendimus. Lucem illa aſpexerat Bremæ Ao MDCCXX
ſultiſſimo HERMANNO POST, JCto eminenti & Tabularii Civitatis, quod Archivum vocant,
paterno ſtemmate Viro Nobiliſſimo & Spectatiſſimo SIMONE POST, Negotiatore quondam
VOGT, Filia T.T. JOHANNIS VOGT, Mercatoris florentiſſimi & Ædis Paulinæ in nova urbe
mercatore, *Proavia* MARGARETHA BORCHERS, nata ex T. T. BOIKE BORCHERS &
nobiliſſimo LIBORIO von LINE JCto inclyto & Conſule de patria meritiſſimo, *Avia* Matrona
J. U. D. & Comitis Pal. Cæſ. & T. T. METTÆ MEIER Filia; *Proavo* T. T. ALBERTO von
mi HENRICI REGENSTORF Senatoris & T. T. TIBETÆ von RHEDEN Filia: *Abavo* denique
MEIER, nata ALBERTI MEIER Armamentario Præfecti, & GESÆ BOTE, atque ſorore Perqu
quorum acerbum luctum, fons omnis ſolatii, mitiget, ſollicita educatione ipſi proſpectum eſt, ut
ſceret, neque ſolum hic Bremæ fota eſt omni ſtudio, ſed & Cellas Luneburgicas miſſa, quo verſans inte
tur deponuntur autem, quæ ſubagreſtem ſapiunt ruditatem. Profecit ex voto atque redux chori virgi
liſſimum Conſultiſſimum & Doctiſſimum MARTINUM EELKING, Jurium æque ac Philoſophiæ
ſimum, cujus ægritudinem leniat benignum Numen, atque intra juſtos limites coërceant Philoſophi
biennium 4ta ſcilicet Januarii Ao. MDCCXLVI. Uti matrimonium affluebat omnis generis bo
menſis, favente Lucina, partu proſperrimo, filiolo, cui dum ſacro tinctus eſt lavacro, nomen JOH
lem ex improviſo verſus eſt. Valebat ſic ſatis, ſed quinto a partu die illam invadit febricula, qu
iſtius diei domata videretur, atque ſpes læta convalituram illam affulgeret, rediit tamen inopinato,
rum ſpatium, vehementibus corpuſculum excruciaret convulſionibus, quas, cum mox comitarentur
decimam matutinam. O quot ſpes ſucciſæ ſunt unica hac morte, quarum plurimæ adhuc herbeſcen
que decoribus exornata! Quantum ſui reliquit, ob tot dotes deſiderium, obiens in ipſo, imo prim
Hodie ſub horam I. exanime corpus, condendum in ſpem reſurrectionis, funebri pompa ducetur
tere, nec circa futura, quæ caligo ſpiſſa nobis obtegit, optare quicquam, præter id quod decreto,
præſens lenimen. Vale Poſ. d. XXIX. Januarii A. MDCCXLVIII.

ROFESSORES P.
LÆ BREMENSIS
ORI S.

figeretur ſecundum opinationem humanam, proferretur ille
tibus nihil eorum deeſſe, quæ faciunt ad perfruitionem diuturnæ hilaritatis. Æquum eſſe repu-
commoda puerperii, exoptato partu recreatæ ſunt, vita longior & gaudium, percipiendum ex
tris conſiliis non regitur orbis, neque Numen quod fata noſtra diſpenſat & moderatur agit ex ſen-
mus, evocatque aliquando iſtis in rerum circumſtantiis, ut videri poſſit, ſe velle, vel ipſo mortis
ætas, nec vigor corporis, nec decus, nec mentis tranquillitas, nec noſtra noſtrorumque deſideria,
eſt, ex quibus augurari ſolemus longævitatem, cohibent mortes, nequidem inopinato acciden-
od noſtris haud reſpondeant votis, ſed quod illis ex adverſo ſint óppoſiti: Curæ vero, in quas ani-
dia malis quæreremus inepta. Philoſophia Chriſtiana, & ratio, luce dogmatum, quæ patefecit
miniſtrat, cum argumentis incitamenta, quibus vincant rodentes anxias ſolicitudines, felicius
ientis, ſuperantur. Illa nos erudit de Providentia ſummi Numinis, ſapientiſſimi, æquiſſimi, optimi,
te quin exiguitate comparata ad ſummi Imperantis magnitudinem, quo utroque perſuademur,
ejus decretis nos ſubjicere. Quid enim? regeretne ille res humanas omnes, qui omnia quam
ebus optime conveniunt, ſcire & diſpicere novit? An nos? tam minuta univerſi, imo telluris
rtiſſimus, nequidem partem numeri, qua nos, tantillam portionem, exactam ad hunc mun-
amque pro lubitu protrahimus vitam; qui futurorum inſcii, mutationes, quas alterum & ſub-
otuiſſet; atque idcirco, quæ bona, quæ utilia, quæ commoda ſunt nobis aliisve, nulli inſpici-
ituntur hariolationibus aut ſuſpicionibus? Num eligeret recte Deus tales conſultores, ignaros,
evadunt, demiſſe dum inexpectato, & ultro dum contra vota cadunt? Et, an Deus agit inique,
ciat teſtatum, memoriamque ejus inter homines conſervet? Inculcant ſacra oracula iſtam me-
*um ſempiternum eſt, cujus regnum perpetuis durat ætatibus, ad quem univerſi terrarum incolæ
jus manum impediat, aut ab eo facti rationem exigat.* Parit quoque hæc meditatio, rite animo
ninii ejus indicia; & vetant, ne incidamus, ſive in præfractam cum *Stoicis* ἀπαθειαν, quorum ma-
dpabant, quæ mutari non poterant, neſcii tamen, illa nec mutari debuiſſe; ſive in errores aliorum Phi-
i ſtatu exſtitiſſe, ſed peccaſſe, atque *luendorum ſcelerum cauſa in hunc mundum* mitti ſomniarunt;
m alias ex ſententia Epicuræorum ſtatuerat, Deos omnia voluptatis hominum cauſa operari,
livinarum Inſtit Lib. III. cap. 18.) Præſumimus diverſa ab his, à Philoſophia & Religione fami-
obitu fœminæ laudatiſſimæ, REBECCÆ MARGARETHÆ EELKINGIÆ natæ POSTIÆ,
. d. 15 Julii, genus ducens ex gentibus clariſſimis, *Patre* Viro Prænobiliſſimo Ampliſſimo & Con-
efecto ac Cuſtode Fideliſſimo, *Matre* Matrona celebratiſſima REBECCA von LINE; *Avo* ex
ſſimo, rei armamentariæ Præfecto atque Ædili ad B. V. *Avia* fœmina laudatiſſima ENGELINA
Edilis, atque T. T. ANNÆ STUBBEMAN: *Proavo* porro T. T. HERMANNO POST itidem
GARETHA SLOTBOHM. In *Materno* dein *ſtemmate Avo* Viro, perquam Magnifico & Præ-
gregia LUCIA WACHMAN, Viri Nobiliſſimi & Conſultiſſimi HERMANNI WACHMAN
NE J. U. D. & cauſarum Patrono, *Proavia* T. T. REBECCA REGENSTORF Viri Ampliſſi-
o perquam Magnifico LIBORIO von LINE JCto & Conſule, *Abavia* T. T. MARGARETHA
a Magnifici Conſulis & JCti HENRICI MEIER. A teneris unguiculis ab optimis Parentibus,
cognitione veritatis quæ eſt ad pietatem, rebusque quæ ad virginale decus pertinent, ſuccre-
eregrinos, addiſceret illa, quibus mens lingua & mores poliuntur atque ad elegantiam componun-
i evaſit exemplum. Omnibus ornata dotibus animi corporisque, in ſuos amores traxit, Virum Nobi-
octorem & cauſarum in foro Patronum, viduum nunc poſt brevia, ſed exquiſita gaudia, mœſtiſ-
Chriſtianæ, quibus egregie imbutus eſt, amor, ſtudium & exercitium. Nuptiæ celebratæ ſunt ante
, ſic concordiæ ſuæ, amantiſſimi conjuges tulere fructum, edito undecimo abhinc die 18 labentis
NNIS eſt impoſitum. At quam fatalis ipſi hæc cubatio fuit, dum lectulus puerperus in emortua-
altera die inſequebatur febris miliaris, quæ cum adhibitis exquiſitis remediis, circa veſperam
ſt mediam noctem die 25 menſis, reſumtis viribus, febris tanto impetu, ut poſt paucarum hora-
triſtes mortis nuntii, ſuffocatio ex aſthmate cum apoplexia, animam Deo reddidit circa horam
nt, in fœmina edecumata, pia, prudente, placida, polita, pulcra, pudica, & optatis quibuscun-
flore ætatis adultæ, poſtquam vivendo non compleviſſet ultra annos XXI, menſes VI, dieſque X.
templum Ansgarianum. Quam beatum eſt ô Lector! exequias iture, fata ſua Deo commit-
iamlibet ignoto nobis, præſtitutum eſt. Sic ſpes noſtræ nunquam refutabuntur, & malis aderit

PERSONES P.
LEMENSIS
IS.